

БЕОГРАДСКЕ

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XX.

ПЕТАК 2. АВГУСТА 1902.

Број 31.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ГРАДА БЕОГРАДА.

Сутра је Други Август, и дан рођења нашега **КРАЉА АЛЕКСАНДРА ОБРЕНОВИЋА ПЕТОГ**, двадесет шести по реду од дана када је у нашој средини света угледао. Дан рођења Његовога Величанства, Други Август 1876 год. подсећа нас још на оно бурно време, и на онај тешки период још живе историје, када се из крви народна пожртвовања рађала звезда државне нам **НЕЗАВИСНОСТИ**, да у скоро засија и краљевским сјајем. Достојном наградом Божја Промисла, народима који много пате, награђена је од тада и наша отаџбина. Она је од тада расла у снази, као што је расло у висину високо јој новорођенче од године 1876, позвано у живот узвишеном судбом: да век векује у срцу Србије, да подели са српским народом и добро и зло, и радост и жалост, и срећу и несрећу.

Грађани српске престонице, нарочито, дугују себи на дан Другог Августа још ту поносну успомену: што се владајући Краљ Србије родио на њиховом рођеном огњишту, као што је одрастао на недру Србије, што је т.ј. и Он дете престонога града Београда.

Уверен, дакле, да ће погодити најбоље и најнежније осећаје, народне и грађанске, Суд Општине града Београда овим само даје јавна израза својој нади: да ће Београђани и дочекати и провести сутрашњи дан као свој народни свечаник, уз развој народне тробојке, а с вечери и осветљењем својих домова.

*Од стране Суда Општине Београдске Првог Августа
1902 године.*

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи народној
Краљ СрбијеЖелећи дати доказа Нашег Краљевског
благовољења одликујемо:Нашим Орденом Таковског Крста
ДРУГИМ РЕДОМ:Милована Р. Маринковића, председника
Општине Београдске.Наш Канцелар Краљевских Ордена нека
изврши овај указ.23. јула 1902. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Канцелар Краљевских Ордена
почасни ађутант Њ. В. Краља,
генерал,

Драгутин Франасовић С. Р.

ЛИСТАК

„ТАЈМСОВЕ“ УСПОМЕНЕ

НА

ДРУГУ ПОЛОВИНУ ДЕВЕТНАЈЕСТОГА ВЕКА

26-ти ДЕКЕМБАР

1859

(5)

ДАРВИНОВ „ПОСТАНАК ФЕЛА“

.....Од времена Ламаркова на овамо, надлежни природњаци су, скоро без изузетка, остављали питање о *постанку фела*, људима, које су, као и самога аутора „*Vestiges*“ а, као и самога Ламарка, називали *сањалочима*. Благодарени њиховим добро-намерним трудовима, Ламаркова теорија стекла је у очима свију „здравих“ мислилаца заслужену и коначну осуду, и сарањена је у гроб из којег нема васкрса. Па ипак, ево нас, после толике почивке у науци, пред, суштаствено, истом таквом теоријом. „Костур“ Ламарков доби душу, и пред њиме данас побожно стоји многи зоолог и многи ботаничар, па и сваки природњак, за кога природна наука није голо капање над осушеном биљком, или очуваном кожом животињском.

И доиста, зар није ово ново *откровење* само један нов доказ: да је *Природа* једна моћна и хармонична *целина*, да је то један Провиђењем утврђени ред у свету живота; и да нама само треба правилно на тај ред погледати, па без муке и увидети: да над свом том и свеколиком разноликошћу и разноврсношћу влада *један закон!* И шта су, на послетку, и те *астрономије*, и те *физике*, и те *хемије*, па и те *медицине* наше, ако не живе историје које нам сведоче: да је људски ум, врло често и противу своје воље, морао да призна моћ ситним и простим узроцима онде, где је, све догде, у мраку и незнању, видео само непосредну мешавину какве више силе?.. Да! и кад ми данас знамо, и сви признајемо, да се и живи створови састоје из оних истих елемената из којих и *аноргански* свет, да они и дејствују и реагирају на тај свет, да су чак везани за њ са хиљадама веза природних, онда, зар је вероватно, зар је чак и могуће, да нема реда у томе привидноме *нереду*, да нема јединства у тој различности, те да према томе они једини (живи створови) не трпе никакво објашњење, и никакво откровење закона средишног и узвишеног, који осветљава њихову међусобну везу?

Питања ове врсте врло су често *искакала* и одговора тражила; али ко зна колико би она још и на достојни одговор чекала, да природна наука није ту скоро *обогаћена делом*, чији је излазак на јавност и ове скромне редове изазвао. Дакле, ми имамо данас сви у рукама књигу *Чарлса Дарвина* о „*Постанку фела*“, и имамо ју, као такву, али не само од човека који је *наследно* у науци једно славно име, него и од *трудбеника*, који је у зноју *сопственога* лица стекао научарске му лаворике, па који се ево већ двадесет година и с правом броји у *прве* философе Велике Британије.

Овоме човеку довољна је била снага покретница *љубав* према науци, па да предузме онај морепловни пут око света, са кога је послао толике драгоцене листове и податке, толики испитачки капитал и материјал. Још *ови* радови г. Дарвина обратили су били на себе живу пажњу природњака и геолога; а његови још тадањи закључци добили су од тада само нове потврде, као што су *изнудили* опште поштовање. Сумње нема да ће природњачко философски рад г. Дарвина имати на науку и њени даљи напредак силно и пресудно дејство. Његов је ауторитет у науци и пре тога био велики — јер је он од самога

почетка богато располагао једним од најређих дарова: дубоком проницавошћу научарском, и снагом испитачком — али је он у последње време стекао *шолшке* заслуге на трудном пољу зоологије и аналитичке анатомије, да му се слободно може признати *прво* место међу живим друговима тога, стручног позива. Нико, дакле, нема право да каже да такав један човек, да такав један трудбеник, па и успешник, на пољу науке улази у њену светињу недорастао или недостојан. Далеко од тога, ми смо сви дужни да га пажљиво слушамо, — све и ако нам се теорије његове не би допадале, па, чак, и све ако би нас урођени понос гонио да се противу њих бунимо. *Рад* је то тежак и озбиљан, *плод* је то и редак и скуп — од свих дугих *двадесет* година! Јест, Дарвинова књига о *постанку фела* хоће на први мах и да нас одбије; али дужност читалачка у њој се брзо претвара у *радост* и *уживање* читалачко; те, све ако се и не сложимо са ауторовим закључцима, а ми не можемо а да се не поклонимо дубини његових мисли, тежини његова труда, јасноћи његова стила, чврстоћи његових убеђења, и најзад, али не и најмање, *чистоћи* и *узвишености* његових побуда. И опет велимо, ова се књига мора прочитати, и озбиљно и мислено прочитати, ако се о њој праведан суд хоће да донесе. Што се нас тиче, ми ћемо само још ово и оволико рећи — о њеноме аутору.

Г. Дарвин је философ, али философ који не воли голо философирање. Он је и сам теоричар, али од оних теоричара што не могу да трпе голе теорије, као Природа што не може да трпи празнине. У место свега тога, он ређа *факти* за *фактом*, *закон* за *законом*, и ниже их са урдношћу и суревњивошћу *адвоката*, који за живу главу неће да изгуби тако важну парницу. Нити се он боји јавне *пробе*, ил' ма чије *научне* критике. За њу је он спреман и оружан како само може бити човек, који је *сигуран*: да нити је саградио какву кулу у ваздуху, нити исплео какву научину у храму науке, него је као прави и ладни техничар стао ногом на мост од гвоздених *факата!* Са таквим поуздањем он и нас зове да идемо истим сигурним путем; и он нас, коначно или не, али тек некако *преноси* преко многог амбиса у науци, и извлачи на светлост из многе таме људскога незнања. *Чарлс Дарвин* биће свакако за нас онај мудри родитељ из класичне приче, који је синове своје на самртну часу

ИЗ СИРОТИЊСКЕ КЊИГЕ
ГРАДА БЕОГРАДА

(СВРШЕТАК)

(5)

* * *

12 Јуна упаде у моју канцеларију једна
личност и поднесе ми ову молбу:

„Молим г. старатеља општинског ако је могуће једну помоћ учинити која ћу вам за увек бити захвална; имам једно женско дете које сад иде у II разред иштитута, па немам школарину да платим, за то вас најискреније молим да ми сад ту помогнете, да би могла и даље дете школовати.

С поштовањем“.....

Молба је била без подписа, а личност која је молбу донела била је мушка око 35 година, у најбољој снази здравља.

— Чија је ова молба? — упитах га ја.

— Једне девојчице, што учи иштитут, господине.

— Па што се није подписала?

— Не знам, вели; ваљда је заборавила.

— А што није она дошла?

— Није могла, господине, јер је отишла у школу, а велика је нужда, господине. Ако јој не дате помоћ, да плати школарину, биће истерана из школе.

— Има ли кога то девојче?

— Нема никога, одговори он.

— А шта си јој ти?

— Нисам ништа; ја сам јој, овај, комшија.

И ту се почеша руком по глави.

— Како ти је име?

— Илија Павловић; овај Аћим Симић.

— Како велиш, како?

— Име ми је Сима Павловић, господине!

— Па колико то ти имаш имена?

— Па једно, господине — Сима Павловић.

Како једно, кад ми већ рече три; ти си нека варалица, а ми варалице само кажњавамо. Ако девојчица треба помоћ нека дође сама, а теби не дамо ништа.... И отерам га.

* * *

Дванаест часова већ; спремам се да идем; улази момак и јавља да има један човек посла код мене.

— Пусти га, рекох ја.

— Уђе један младић од 25 година, сувољав и слаб.

— Шта желиш, брате? упитах га ја.

— Родом сам, господине, из Неменикућа; оженио сам се пре неколико година, а после женидбе на по године, отерају ме у војску. Док сам се ја бавио у војсци жена ми се преуда.

— Како преуда, код тебе жива?

— Преудала се у Кораћницу за једнога човека, али се није венчала, господине, већ живи невенчана. Но није ово само несрећа за мене. Имао сам млађег брата; но како је он био малолетан, имали смо тудоре. Док сам ја био у војсци брат ми умре, а тудори даду подкирију све моје имање једном човеку за девет година; тако, кад сам се ја вратио кући не нађем ни жене ни имања ни брата. Од дерга разбодем се, и ево (овде показа) уверење моје општине, којом уверава сваког да немам никаквог имања; па су ме послали овде у болницу. Но мени тамо нема помоћи; мени непрестано иде крв на нос

— Па јеси ли ишао у суд, да то кажеш, и да тражиш имање?

— Јесам. Али тамо треба ми, веле, да платим 22 динара, па да добијем решење, а ја немам да платим, па сад не знам шта да радим. Молим те, господине, учини, да добијем мало помоћи, а ја чим се опоравим и добијем моје имање натраг, Бога ми, вратићу чесно и поштено општини, па ћу платити и интерес...

Молиоцу је дата привремена помоћ и упућен је понова у болницу, с препоруком кад оздрави, да опет дође к мени. Овом грешнику име је *Милоје Стефановић*.

заклео: „да ће наћи законано благо у ономе ви-
нограду своје“; па који су га, добро окопав га,
и нашли, ако и не баш у кованој злату, а оно,
свакако, у родној *ерозлу*.

19-ти ДЕКЕМБАР
1862

ДАН БРАЈТ О АМЕРИЧКОМЕ ГРАЂАНСКОМЕ РАТУ

(ИЗВАДАК ИЗ ГОВОРА МУ У ПАРЛАМЕНТУ)

„Овај је рат — рекао сам ја за *Крим-ски Рат* — једна неописана несрећа; и рекао сам то у часу кад толики прваци и државници наши тврдише, да је то један и нуждан и *праведан* рат. Праведан рат — јел' те — у одбрани једне *шуђе* вере и државе, за одржање једне *Турске* и њене целокупности?... Та, ваљда ћете признати, да за вас вреди целокупност једне братске *Уније*, једне (преко Канаде) америчке вам комшинице, колико и целокупност те, и по души и по срцу, далеке вам *Турске*. И ја велим — као што рекоше неки од вас — да је овај грађански рат за Америку нека „божја казна“; али не велим то из истих разлога, као што не велим из истих побуда. Овај је рат божја казна и за Север и за Југ Уједињених Држава, за то, што су се слободни синови њени неких осамдесет година ругали Богу слободе, држећи под својим ногама *црно* робље.... Ниги ћу ја наћи махне онима, који сматрају ствар Уније за пропалу ствар. Један је такав пророк главом министар-председник наш, Лорд Палмерстон. Он је, као што сви знате, и најпризнатији државник и најречитији говорник наш. Па ипак, за дивно чудо, он је пре три месеца јавно рекао нешто у вези са исходом овога грађанскога рата, што му, код све муке, још није испало за руком ни да порекне ни да објасни. (Смех).

Како му драго, свако у *Енглеској*, па и њени министри, имају право на своја мишљења. Ја само хоћу и смем овде да кажем: да се *не слажем* са том нашом великом господом. А не слажем се за то, што јужњачке вође ове буне, хоће да издигну слово једне хартије изнад *људскога права*, и да над земном просторијом, која је *четрдесет* пута колико наша *Енглеска*, одрже срам и проклетство *људскога робовања*. —

Ја знам да је та дивна и огромна земља данас тужна позорница једног од најкрвавијих

судара у историји човечанства; али ја не могу да верујем да њој може заћи сунце слободе, или потамнети звезда цивилизације, а да коначну победу могу однети они који — да се послужићим познатом изреком — „газе кроз крв крвавоме престолу, затварајући врата милости роду *људскоме*.“ Пред моје очи излазе и светлије и сјајније слике будућности. Може бити да је то и *сан*; али, и ако је, ја волим такве ствари да снивам. Ја видим, дакле, пред собом слику једне огромне државе, *Америчке Уније*, од леденог Севера до жаркога Југа, и од *циновских* таласа бесне Атлантике до тихих вода Тихог Океана; и видим у њој *један* народ, *један* закон, *један* језик и једну веру, — *јест*, и *ону веру* — која је једино кадра да направи од једнога пространога континента, од једнога и читавога *света*, дом *људске* слободе и истинског уточиште свију потиштених и потлачених на земљи.“

О Б Ј А В А

Суд општине београдске издаваће под закуп путем јавне усмене лицитације, следећа своја добра и то:

I. На дан 2. септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне њиву постојећу код Убанлића винограда, (стари општински сењак). Кауција 50 динара.

II. На дан 3 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, кућу у Скадарској улици под бр. 15. Кауција 100 динара.

III. На дан 4 Септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне земљиште звано „Табак Ибрахимов Чајир.“ Кауција 100 динара.

IV. На дан 5 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне два дућана у Дубровачкој улици испод Читаонице. Кауција 120 динара.

V. На дан 6 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне њиву испод старе општинске кланице. Кауција 80 динара.

VI. На дан 7 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, земљиште код гасног резервоара. Кауција 80 динара.

VII. На дан 9 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, плац у Дубровачкој улици, преко пута кафане зване „бела лађа.“ Кауција 100 динара.

Кауције се полажу при лицитацији у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Лицитације ове држаће се и то:

Под бр. I, II, IV и VII на лицу места поменутих имања;

Под бр. III и V, пред кафаном Борђа Димитријевића „Наполеона“; а

Под бр. VI пред господарском механом.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског, сваког радног дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од суда општине београдске 31 јула 1902 год. АБр. 6855, 6856, 6857, 6858, 6859, 6860 и 6861, у Београду.

О Б Ј А В А

Команда Дунавске дивизијске области, актом својим од 22 ов. м. ЕМ 4121, саопштила је суду овоопштинском, да ће се на основу решења господина министра војног од 22 јуна т. г. ЕМ 3876 за наступајућу 1903 годину држати усмена лицитација за потребну количину пшенице, зоби (јечма—овса) и меса у овдашњем гарнизону и то:

1.) За пшеницу на дан 7 августа ове године, а за количину 1,700.000 килограма;

2.) За зоб (јечам—овас) на дан 7 августа ове године а за количину 2,200.000 килограма; и

3.) За месо на дан 8 августа ове године, а за потребну количину овдашњем гарнизону.

Услови, под којима се напред изложене набавке имају извршити, налазе се у канцеларији интендантуре дунавске дивизијске команде, који се заинтересованима стављају на углед свакога дана у канцеларијске часове као и на сам дан лицитације.

Ово се саопштава грађанству ради знања.

Од суда општине града Београда 24 јула 1902 године у Београду, АБр. 6865.

* * *

До 1 марта ове године рачун о сиротној деци и находчади слабо се водио. Првога марта уведена је књига „Уписници“, у коју се бележи свако дете које општина на издржавање прими. У „Уписници“ бележи се укратко његова цела биографија, докле год нестане самосталан грађанин.

Кад су се деца узела на тевтер, изашло је 1 марта да их има 82, од којих је било у сиротној Дому 36, а остало растурено по вароши код разних приватних лица. У овоме броју било је и велике деце и одраслих т.ј. од 18, 19 па и 20 година, за које је општина плаћала издржавање! Ове године ово је промењено, тако, да се за општинску децу плаћа издржавање само до навршетка четрнајесте године, а после да се дају или у службу или на занате. Са Управом Дома сиротнога направљене су нове погодбе, а имено: да она прима *сву* општинску децу, коју јој општина упути на негу и васпитање од 5—15 године, а за ово, да општина плаћа Дому месечно за храну, стан и одело по 22 динара. Чим које дете ступи у 15. годину, оно прелази на издржавање самога Дома. Поред овог општина даје и лекара и лекове за сву ову децу и води надзор над њом.

Кад су се деца према овом уговору хтела да предаду Дому, било је врло дирљивих призора. Ево некојих.

* * *

Једнога дана позову се десет чуварица деце и саопшти им се, да спреме децу и донесу у општину одређеног дана, те да се пошљу у Дом. Једна од позватих удари у плач и кукњаву за дететом, као да је умрло и рече:

— Ја господине, молим те, ја не могу да се раставим од овога детета.

Ја сам мислио да она ово ради, што јој се узимају оних 20 дин. који се месечно плаћају за издржавање детиње, па јој рекох:

— Па кад не можеш да се раставиш с њим и кад га толико волеш, а ти га узми под своје.

— Хоћу, господине, само немојте ми га узети.

— Па како ћеш да га издржаваш, кад си и сама сирота? — упитах је ја.

— Хоћу. Макар ја гладовала, макар просила те га хранила, само ми га немојте узимати. И говорећи ово никако не престајаше од плача и јадиковања. И ко зна, да ли би се и утешила, да јој нисам дао реч, да ћу јој га дати под своје....

После неколико дана, она је доиста и усвојила ово дете!....

После овога следовала су многа усвајања општинске деце, и до 1 Јула усвојено је таман 13. Чудновато је, само да је ово усвајање учинила београдска *сиротиња*; док београдски *гавани*, можда, и не помишљају на тако што?!

Данас по „Уписници“ има општинске деце 103

Од њих налази се:

- 1. У сиротном и напуштеном Дому 40
- 2. Код приватних лица 27
- 3. Усвојено 14
- 4. Нашли се родитељи 8
- 5. Умрло 4
- 6. Отишло родбини 3
- 7. Прешло на издржавање Дома 6
- 8. Удао се 1

Свега 103

Од овога броја деце општина издржава данас још 67.

П. Н.

ГЛАВНА УПРАВА ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ

ИЗВОД

СТАТИСТИКЕ ЗА МЕСЕЦ ЈУЛИ 1902 ГОД. УПОРЕДНО СА МЕСЕЦОМ ЈУНОМ 1901 ГОД.

ТЕК. БРОЈ.	Р О Б А	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1901.				ЗА ГОДИНУ 1902.				ВИШЕ		МАЊЕ			
			ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД		ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД		ДИНАРА	ПР.	ДИНАРА	ПР.		
					СВЕГА	ДИН.			ПР.	ДИНАРА					ПР.	
1	Воће	Клгр.	181484	2	3629	68	157004	2	3140	08			489	60		
2	Зелен, вариво и. т. д.	"	323420 ⁵	2	6468	41	271018	2	5420	36			1048	05		
3	Лук, кромпир	"	186553	1	1865	53	224389	1	2243	89	378	36				
4	Грис и гершл	"	4885	3	146	55	2260	3	67	80			78	75		
5	Сено	Кола	496	50	248	00	835	50	417	50	169	50				
6	Дрво за гориво	К. м.	19154	30	5746	20	12509	30	3752	70			1993	50		
7	Грађа: даске, летве	"	2600 ⁶⁶⁶	50	1300	33	1569	50	784	50			515	83		
8	Грађев. материјал	"	17880	12	2235	00	160	12	20	—			2215	00		
9	Свиње преко 15 кила	Клгр.	1127	8	90	16	1103	8	88	24			1	92		
10	Прасад до 15 килограма	Комад.	220	1	220	00	215	1	215	—			5	—		
11	Овце и Овнови	"					8	1	8	—	8	—				
12	Јагњад и јарад	"	879	1	879	—	1080	1	1080	—	201	—				
13	Живина перната ситна	"	54957	10	5495	70	38174	10	3817	40			1678	30		
14	" " крупна	"	6400	20	1280	00	5981	20	1196	20			83	80		
15	Риба свежа	Клгр.	11197	5	559	85	11873	5	593	65	33	80				
16	Месо свеже	"	5682	10	568	20	347	10	34	70			533	50		
17	Месо и сланина осушено	"	14	20	2	80	19	20	3	80	1	—				
18	Млеко	"	256435	5	13821	75	253820	5	12691	00			130	75		
19	Јаја	"	22454	5	1122	70	18672	5	933	60			189	10		
20	Колачи без шећера	"	285 ²	4	11	40	25	4	1	—			10	40		
21	" са шећером	"	28 ⁸	10	2	88	94	10	9	40	6	52				
22	Све израде од шећера	"	1039 ³	10	103	93	217	10	21	70			82	23		
23	Конзерве од меса и рибе	"	1029 ⁷	20	205	94	698	20	139	60			66	34		
24	Сардине у кутијама	"	31 ⁵	5	1	58	50	5	2	50	92					
25	Сир стран	"	278 ³	20	55	66	116	20	23	20			32	46		
26	Скоруп (кајмак)	"	1787	5	89	35	2716	5	135	80	46	45				
27	Масло (бутер)	"	4373	10	437	30	3306	10	330	60			106	70		
28	Вино обично	Литар	63647 ²	8	5091	78	63820	8	5105	60	13	82				
29	" фино и кипеће	Клгр.	166 ²	25	41	55	45	25	11	25			30	30		
30	Ракија до 10 гради	"	110136	10	11013	60	55403	10	5540	30			5473	30		
31	" до 15 гради	"	13154	12	1578	48	5065	12	607	80			970	30		
32	" преко 15 гради	"	6196	25	1549	00	6538	25	1634	50	85	50				
33	Ликери	"	1094 ⁴	20	218	88	1253	20	250	60	31	72				
34	Пиво	Литар	214964	10	21496	40	222414	10	22241	40	745	00				
35	Сирће	"	808 ⁴	3	24	26	1084	3	32	52	8	26				
36	Есенција	Клгр.	512	25	128	00	1210	25	302	50	174	50				
37	Минералне воде	Клгр.	9091	5	454	—	11135	5	556	75	102	20				
38	Угаљ камени	Вагон	73 ¹¹⁷	6	438	70	201	6	1206	—	767	30				
39	Мрамор у пола израђен	Клгр.	11415	50	57	07	15460	50	77	30	20	23				
40	Мрамор углађен	"	2755	3	82	65	9064	3	271	92	189	27				
41	Трегери гвоздени	"	21654	50	108	27	136050	50	680	25	571	98				
42	Стакло	"	545	2	10	90	2240	2	44	80	33	90				
43	Воће јужно	"	18683 ⁵	5	934	17	7072	5	353	60			580	57		
44	Бадем, суво грожђе, кестење	"	840	3	25	20	482	3	14	46			10	74		
45	Зачинци прости	"	1115	8	89	20	1636	8	130	88	41	68				
46	" бољи	"	452	50	226	00	241	50	120	50			105	50		
47	" најбољи	"	34 ⁶⁸	100	34	68	10	100	10	—			24	68		
48	Кафа	"	46419 ²	2	1160	68	33174	2	829	35			331	13		
49	Сурогати од кафе (цигура)	"					4250	5	212	50	212	50				
50	Чоколада	"	175	10	17	50	718	10	71	80	54	30				
51	Шећер без разлике	"	340191 ⁸	50	1700	96	365376	50	1826	88	125	92				
52	Пирнач	"	52504	1	525	04	56500	1	565	—	39	96				
53	Креч обичан	"	662114	25	1655	28	452500	50	1131	25			524	03		
54	Цемент	"					120000	25	300	—	300	—				
55	Гипс	"					15000	25	37	50	37	50				
56	Зејтин	"	4338	2	86	76	18614	2	372	28	285	52		36		
57	Маст без разлике	"	310	30	93	—	343	30	102	90	9	90				
58	Свеће старинске	"					15122	2	302	44	302	44				
59	Сода	Сифон	37194	05	1859	70	28609	05	1430	45			429	25		
60	Кола дрвен. материјала	Кола	68	1	68	—	125	1	125	—	57	—				
61	Од товарног коња	Комад	900	10	90	—	800	10	80	—			10			
62	Кола товарна до 1 тоне	"	35800	20	7160	—	40600	20	8120	—	960	—				
63	Карте за слобод. улаз у варош	"					34		68	—	68	—				
	Свега						103607	96			91940	50	6083	95	17751	41
	Приход у Јуну 1902						91940	50							6083	95
	Мањак у месецу Јуну 1902						11667	46							11667	46

КБр. 2237.

1 јула 1902 године, Београд

Из Управе општинске трошарине

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА